

Зк. 11. 5) сойдусь (о трещинѣ): Завчясь ся прибрала пукнатината и станала (стѣнната) както бѣше и по напрѣдъ. X. I, 78. 6) *Макед.* нагнуся, нагибаюся: Прибрала сѣ до юнака ꙗ преграбило Бояна. *М.* 184. Му кладе виска босильокъ, Прибра сѣ да го целивать. *М.* 185.

Прибыточенъ *пр.* прибыльный, выгодный: Чи пакъ не ли бѣше прибыточенъ за насъ мирать съ Гръци-тѣ? *Р.* 11.

Прибѣж *м. св.* **Прибивамъ** *м. дл.* 1) прибѣю, прибиваю (кого либо, что либо): Прибивамъ те ако станѣ. *Тб.* 46. А коѣ карать крагъмъ по повърхность враха, до дѣ ся прибие и углади, кое ся казва, угони, защото кола го прибива, а кичастый плоскый трънъ го углажда. *Пк.* 58. 2) убью, убиваю: Много здраве, Бойо байряктаринъ Иде Марко Муса да прибие И да влѣзе въ вашата ордия, Да отвлѣче твойто вѣрво либе. *З.* 287. Полѣтъ ако бие нѣкого, а простиятъ трѣба да (го) прибие. *Кп.* 112.

Приближѣ *м. св.* **Приближавамъ** *м. дл. съ винит. пад.* приближусь, -аюсь; подойду, подхожу близко (къ кому либо, чему либо): Во свато'и сѣ найде копице, Далдисало по него да тѣрчатъ Далдисало и го приблизало. *М.* 147. Единъ человекъ приближи го, посочи пицола си и му поиска кесѣѣ-тѣ. *П.* 25. Или не приближавай царѣты, или имъ казвай онова, което имъ е полезно. *П.* 1. Третій пътъ лисица-та го (лъвъ-тѣ) приближила и ся сприказвала съ него. *Сб.* 24. Приближиха селото. *В.* 75. или же какъ средній *м. съ предложениями* до, край, на: И и' дочу Димни Марко, кад' приблиза до кла'енець. *М.* 163. Дете одить напредъ предъ сватой, Сватой одѣтъ по малечко дете, При(б)лиза'е край кучка Ламіа. *М.* 59. Най сетнѣ приблизи на една могилка — *Р.* А. 21. А вѣту (мѣсо-то) приближи да уври, наризвать му лукъ въ-трѣ. *Пк.* 38. —са, приближусь, -аюсь: Бѣту съ Бугданъ приближѣ... *Пс.* 1, 173. **Приближеніе** *с. с. (Мак.)* приближеніе: На приближеніе-то девойкините роднини на две рѣда пречеквѣтъ сватови-те. *М.* р. 515.

Прибѣдка *с. ж. палка, которой прикрѣпляютъ къ коню верхній, служацій ей покрывшкой снопъ, чтобы онъ могъ держаться:* А най горный снопъ убрьщать на долу съ класъ, на горѣ съ стрѣнь, и класъ му расперчавать на около, да закрпе цѣлѣ върхъ. Отгорѣ же забивать една остра тоягъ, коѣ зъвать приборѣжъ. *Пк.* 57. *ср. ib.* 58.

Прибрѣженъ *пр.* прибрѣжный. **Прибрѣженіе** *с. с.* прибрѣженіе: На това хубаво прибрѣженіе сѣдяхъ много прѣви хора. *Л. Д.* 1874 р. 115.

Прибрѣзамъ *м. св.* **Прибрѣзвамъ** *м. дл.* потороплюсь, тороплюсь; поспѣшу, спѣшу: Калокиръ прибрѣза да излѣзе прѣдъ великы-атъ князь. (*К. торопился предстать*). *Р.* 37. Мома-та прибрѣзва да измые хубаво сѣдлове-тѣ. *Ч.* 69. Слуги-тѣ прибрѣзали да върнать